

Samuel Grebstein

Astrologi & Einsteins relativitetsteori

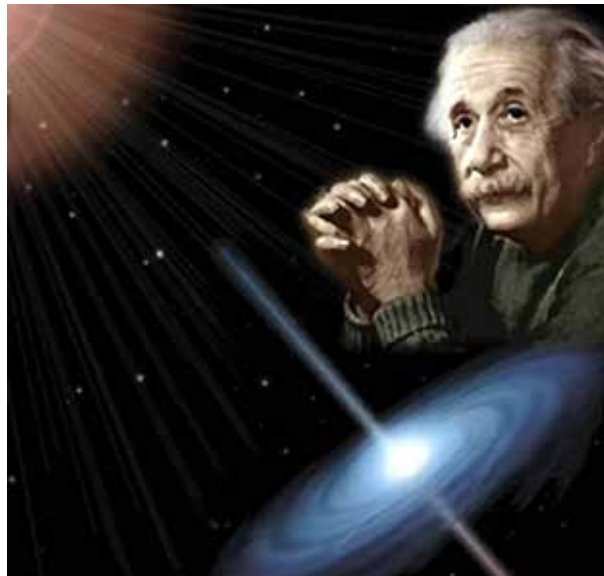

VisdomsNettet

www.visdomsnettet.dk

Astrologi & Einsteins relativitetsteori

Samuel Grebstein

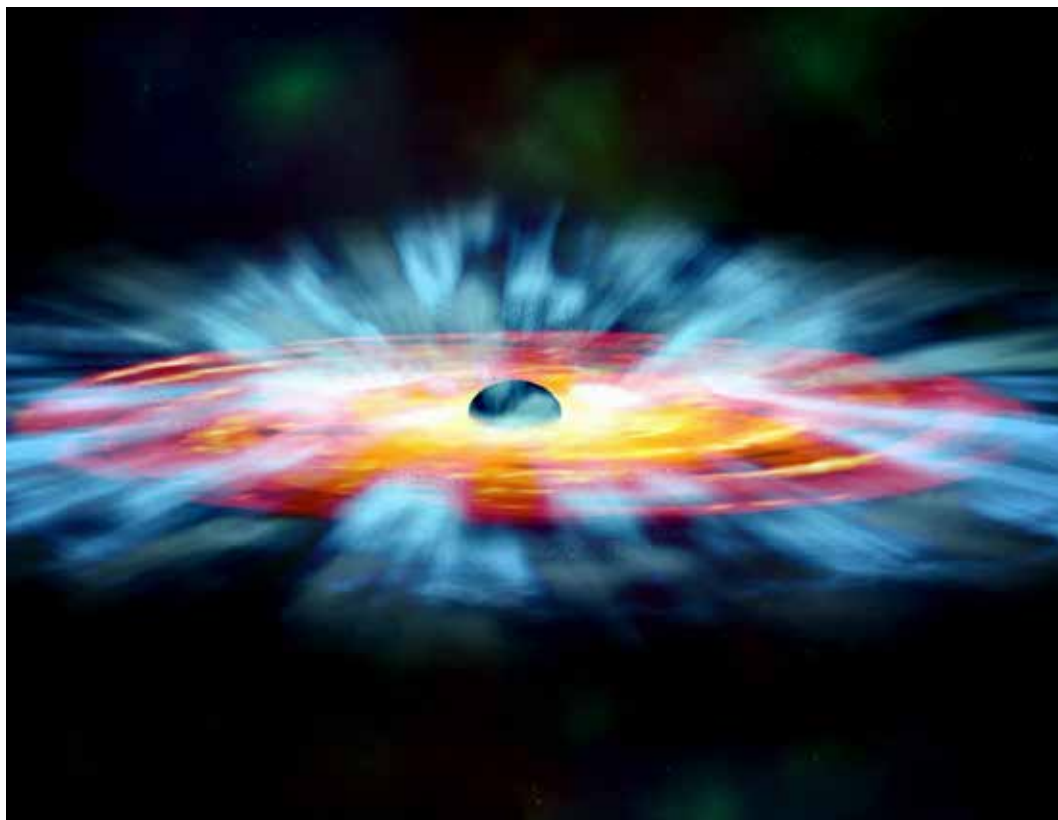

VidsomsNettet
www.vidsomsnettet.dk

Astrologi & Einsteins relativitetsteori

Af Samuel Grebstein
Fra *The Beacon*

(Oversættelse Ebba Larsen)

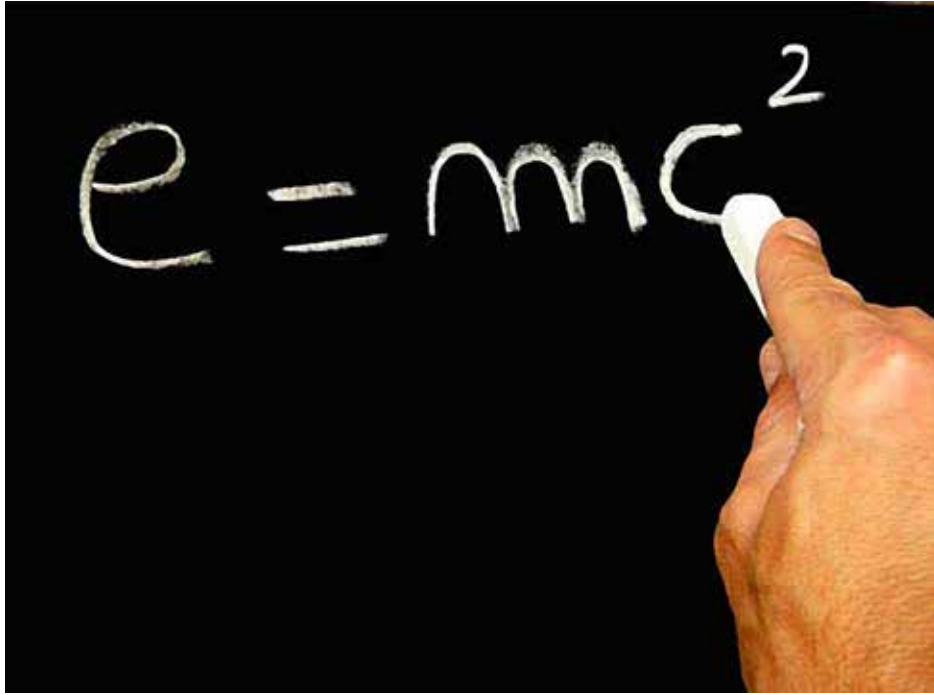
*"Astrologi er den største og ældste af alle videnskaber."*¹

*"Sådan kom astrologi til verden. Den er baseret på et seriøst videnskabeligt grundlag."*²

Ovennævnte udtalelser af den tibetanske mester Djwhal Khul (Tibetaneren) om astrologi kan ikke gentages tit nok. Den kendsgerning, at astrologi er den største af alle videnskaber, betyder, at den er kilden til alle andre videnskaber, at alle videnskaber derfor er inkluderet i astrologi, og at astrologi er inkluderet i alle videnskaber. I astrologi beskæftiger man sig med energier og kræfter på alle planer og inden for alle områder – kosmiske, solare og planetariske. Artiklen belyser ikke, hvordan man kan bruge astrologi til opstilling af horoskoper og tydning af dem, men derimod hvordan man ud fra en videnskabelig synsvinkel kan få kendskab til, hvad astrologi i virkeligheden er.

1 Alice A. Bailey: *Esoterisk Astrologi*, s. 14

2 Alice A. Bailey: *Esoterisk Astrologi*, s. 575

Menneskets teleskop – tænkeevnen

I relativitetsteorien påstår Einstein, at geometri skal betragtes som en gren af videnskaben om fysik. Når Einstein hovedsagelig taler om referencepunkter, faste legemer, begivenheder, koordinater, bevægelse, osv. i relation til et bestemt niveau, kan man ved at benytte en kosmisk målestok udvide disse tanker og påvise den store lighed, som referencepunkterne har til astrologi, og desuden hvordan Universet fungerer og kan forklares uden hjælp af teleskoper. Menneskets teleskop – tænkeevnen – har større visdom i sig, end alle astronomers teleskoper nogensinde kan håbe på at åbenbare.

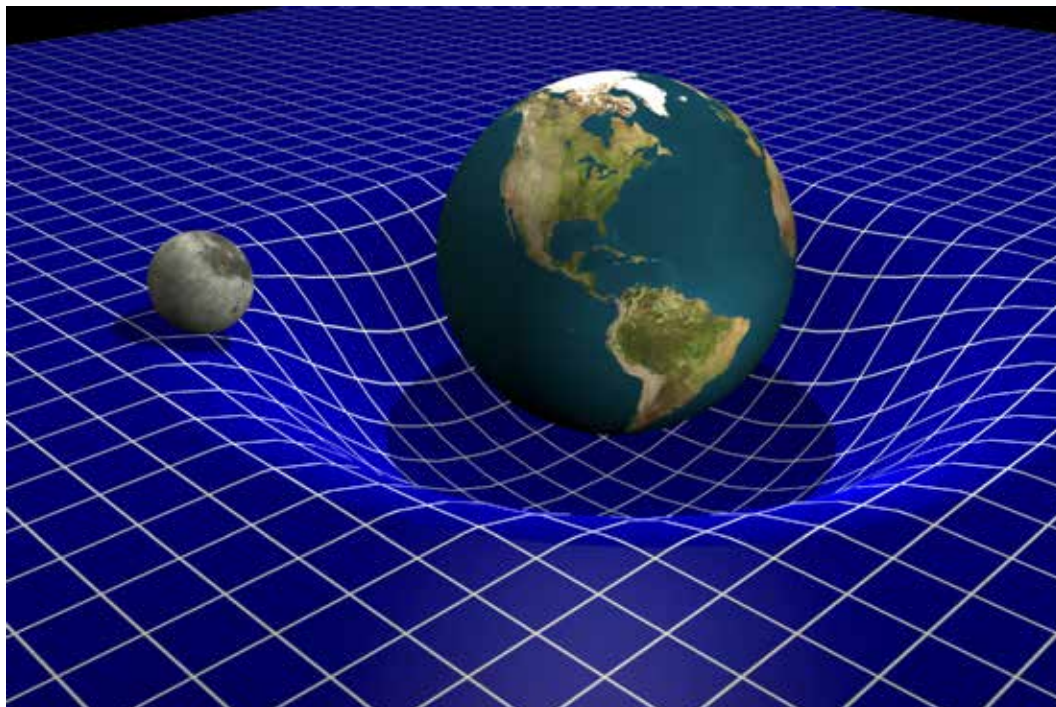
Zodiaken – et stort energiområde

Set i kosmisk målestok vil det første referencepunkt med artiklens formål være zodiaken, fordi den er den del af Universet, som de fleste kender. Zodiaken kan betragtes som et fast referencepunkt, fordi den omkranser det område i galaksen, hvor solsystemet befinder sig. Ifølge loven om termodynamik strømmer varme altid fra et varmere legeme til et køligere legeme. Det betyder, at der sker en overføring af energi fra en større og varmere masse til en mindre og køligere masse. I astrologien modtager planeterne deres energi fra zodiaken. Astrologien viser aldrig en energi, der strømmer tilbage til zodiaken fra planeterne. Derfor beskriver man zodiaken som et stort energiområde, og at energi bliver kanaliseret fra zodiaken – og at solsystemet, der befinder sig i området, modtager sin energi fra zodiaken. Man kan iagttage, at det generelt er de større masser, solene, der forsyner de mindre køligere masser, planeterne, med energi. Det er den kosmiske energi, der er kilden til solsystemers og planeters mindre energier.

Astrologi – et geometrisk atlas

Astrologi fungerer som et geometrisk atlas, der viser zoneopdelte kosmiske energimønstre, og de relationer, de har til solsystemet. Energier opdeles i geometriske zoner i et horoskop. Zodiaken opfattes som cirkelformet og danner et fuldt 360 graders cirkelmønster. Fortidens astrologer opfattede solsystemet som en selvstændig helhed. De navngav alle planeterne, og de fastlagde hastigheden i planeternes omløb gennem zodiakens energiområde.

Einstein mente, at alle fænomener og naturlove er de samme for alle systemer, der bevæger sig i relation til hinanden. Zodiaken er det vigtigste referencepunktsystem, og solsystemet er det sekundære referencesystem, der bevæger sig i relation til zodiaken. Derfor er solsystemets mange fænomener, energisystemer og -mønstre til stede i en mere begrænset målestok.

Energi går aldrig tabt

Tidsintervaller kan variere i hvert system svarende til gravitationsfeltet, men det betyder, at når systemet befinder sig inde i gravitationsfeltet, så vil det mindre system bevæge sig i relation til de større systemers gravitationsfelt eller kosmiske energimønstre. Naturvidenskaben påstår, ligesom astrologien, at energi aldrig går tabt, men transformeres fra et system eller legeme til et andet system eller legeme. Astrologi, som et geometrisk atlas over kosmiske energimønstre, er ikke begrænset til solsystemet, men kan benyttes for ethvert andet solsystem i Universet eller ethvert andet større system.

Kosmisk ild

Chandogya upanishaderne er en lære, der oplyser, at efter ren væren kommer ild, efter ild kommer vand og efter vand kommer jord. Den første substans Gud skabte var ild, og ilden er den astrologiske ild og den energi, der fungerer som grundlag for hele kosmos samt for alle fænomener i lokale områder på planeten eller i Universet. Den ild, der tales om i upanishaderne, er ikke den samme ild, som man ser på Jorden fra tændstikker eller vulkaner. Det er en anden form for ild, der sandsynligvis er den ild, der beliver solene og udstråler fra dem.

Astrologien har altså to begreber til fælles med Einsteins teori. For det første bruger man referencepunkter, og for det andet beskrives systemer, hvor det mindre system altid har relation til et større system. Men dér, hvor Einstein beskriver koordinater og referencepunkter og bruger optik til at forklare sine teorier, beskriver astrologien en forskel, fordi astrologiens referencepunkter, der bruges til at forklare en virkning, viser, at energikilden til virkningen er den samme som den, der skabte årsagen – Einsteins teori viser aldrig den energikilde, der skabte årsagen.

Zodiaken er i bevægelse

Astrologi påviser – ligesom andre videnskabelige retninger – at ingen form for stof befinder sig i en hviletilstand. Stoffet er altid i bevægelse, og derfor modtager, transformerer og transmitterer det konstant energi. Hindu-astrologien viser zodiaken som stationær. Det er den også set i relation til solsystemet, men selve zodiaken er også i konstant bevægelse. Men forskellen på bevægelsen i rummet er så stor, at den kun kan iagttages over flere århundreder, og derfor betragtes den som stationær i astrologisk forstand. Den gamle græske filosof Archimedes formulerede den kendte aforisme: *“Giv mig et punkt at stå på, og jeg vil bevæge Jorden”*. Enhver kosmisk bevægelse vil altid have et omdrejningspunkt, som objektet kredser og bevæger sig omkring.

H.P. Blavatsky siger om emnet: *“Solen (dvs. solsystemet) har Alcyone i Plejaderne som centrum for sin orbis”*.³ Ethvert eksisterende system har et centrum eller et omdrejningspunkt. Fordi et system er sammensat af dele, så vil delene have relation til det centrum, der er hele systemets omdrejningspunkt eller midtpunktet for bevægelsen. Imidlertid er et sådant centrum knyttet til et større system, og derfor bruger det dette større systems centrum som sit omdrejningspunkt. En anden oplysning af H.P. Blavatsky er:

“De (Plejaderne) betragtes (specielt Alcyone) som det centrale punkt, som Universets fiksstjerner kredser om”,⁴. Hvis Plejaderne er det midtpunkt, som fiksstjernerne kredser om, “så er det de syv rishier (Store Bjørn), der markerer tid og varighed af begivenhederne i menneskenes syvårige livscyklus”⁵.

Når man sammenfatter H.P. Blavatskys og Alice A. Baileys bøger, toner et billede frem af en kosmisk intelligens, der i sammenligning er langt højere end forskernes betydeligt mindre. Når H.P. Blavatsky siger, at det er de syv rishier, der markerer tiden, så mener hun, at det er dem, der kontrollerer hastigheden i zodiakens bevægelse. Derfor fremtræder rishierne som den ene af de kilder, der fører energi til zodiaken, og den anden energikilde er Plejaderne.

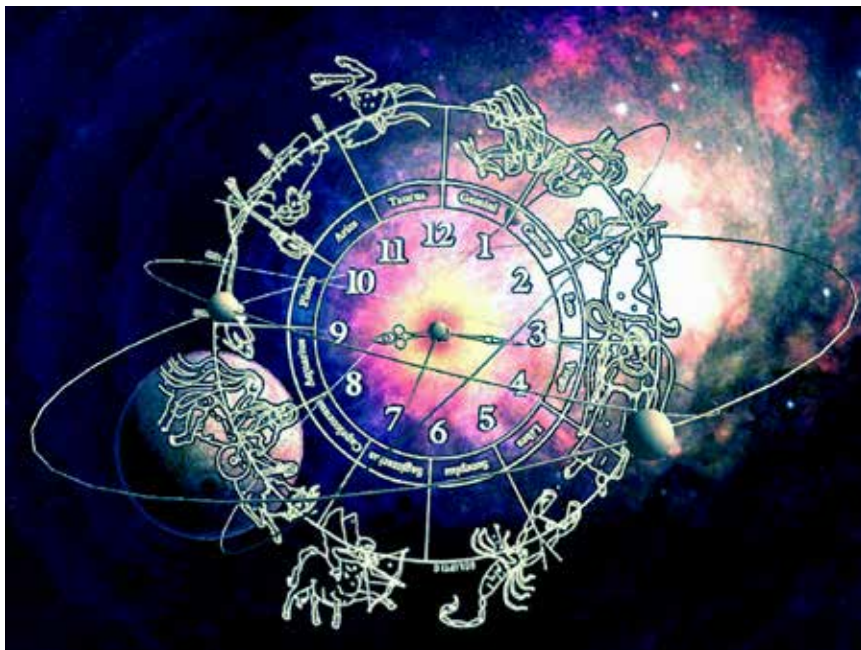
3 H.P. Blavatsky: *The Secret Doctrine*, p. 545

4 H.P. Blavatsky: *The Secret Doctrine*, p. 551

5 H.P. Blavatsky: *The Secret Doctrine*, p. 549

Omdrejningspunkter

Jorden har to omdrejningspunkter. Det ene er rundt om sin egen akse, som skaber dag og nat. Det andet har relation til Solen, der skaber årstiderne. Solen har også et omdrejningspunkt. Det man skal forstå er, at omdrejningspunktet også er i bevægelse, og at man kun kan opfatte det som stationært, fordi bevægelsen har relation til et andet objekt i bevægelse. Fordi Einstein betragtede geometri som en gren af videnskaben fysik, er geometri også en del af astrologien, der fungerer via grader og koordinater.

Tid og bevægelse

Hvis zodiaken eksisterede uden planeterne, ville der ikke foregå noget som helst. Så snart man placerer planeterne i horoskopet, og man iagttager deres bevægelse, så begynder begivenhederne. Uden bevægelse findes der ikke tid. En astrologisk tidsbestemmelse af en hændelse har altid relation til hastigheden af planeterne bevægelse gennem zodiaken. Tid har direkte relation til bevægelse. Tid er et resultat af bevægelse, og ikke omvendt. Derfor varierer tid i overensstemmelse med bevægelse og er derfor afhængig af bevægelse. Det er præcis det, Einsteins relativitetsteori påstår – nemlig, at et menneske vil opleve en begivenhed relativt, alt efter om det bevæger sig hurtigt eller langsomt. Derfor bliver tid et selvstændigt hele – et biprodukt og ikke en energi.

Rummet består af relationer

Tibetaneren siger, at rummet er et selvstændigt hele. Astrologien kommer frem til samme konklusion. Hverken *Det Gamle Testamente* eller andre oplysningskilder nævner, at tid og rum er blevet skabt. Når planeterne bevæger sig gennem zodiaken, bliver det altid beskrevet i grader og aldrig i målbare eksakte fysiske afstande. Selv det enorme areal, som zodiaken dækker, bliver omtalt i grader. Præcise målinger af fysiske afstande nævnes aldrig i astrologien, fordi rummet er et selvstændigt hele og ikke en energi eller en kraft. Rummet består af relationer mellem områder. Rummets eksistens er afhængigt af stoffet, derfor er rummet ikke opbygget af komponenter. Uanset hvilke karakteregenskaber et objekt har i et område, så vil rummet afsløre dets karakteregenskab. Afstande mellem legemer og retning er selvstændige helheder og ikke energier. Astrologien nævner aldrig tid og rum direkte – kun indirekte.

I relativitetsteorien baseres beskrivelsen af en begivenhed eller af et objekts position i rummet på specifikationer til et ubevægeligt referencelegeme, som begivenheden eller legemet har tilknytning til. I astrologien beskrives en begivenhed af dens aspekt til et referencelegeme, som er i zodiaken, og til planeternes position i zodiaken. Som nævnt specificerer Einstein ikke de energikilder, der er årsag til begivenheden. Men det gør astrologien, og astrologien forklarer typen af den energi, der er involveret.

*"Man har kun taget hensyn til de energier, der hele tiden strømmer fra stjernebillederne til Jorden og påvirker den, eller som kommer fra de mange "skjulte" planeter. Åndsvidenskaben påstår, at der findes omkring halvfjerds "usynlige" planeter i solsystemet."*⁶.

*"Desuden skal man forstå den kendsgerning, at rummets æter er det område, som energierne fra de mange skabende kilder virker i og igennem. Man beskæftiger sig derfor med det æteriske legeme for planeten, for solsystemet og for de syv solsystemer, hvoraf Jorden er det ene, samt med hele det langt større æteriske legeme, der tilhører det univers, som menneskeheden tilhører. Ordene "hører til" bruges bevidst, fordi det medfører en logisk slutning. Det uendelige område, og de mindre lokalt begrænsede områder er mellemlid til overførsel af alle de energier, der påvirker og gennemstrømmer solsystemet, planetsfærerne og alle livsformer i sfærerne. Det danner et eneste ubrudt aktivitetsområde i konstant bevægelse – et evigt mellemlid til udveksling og overførsel af energier"*⁷.

Galileo Galilei

Koordinater og det æteriske netværk

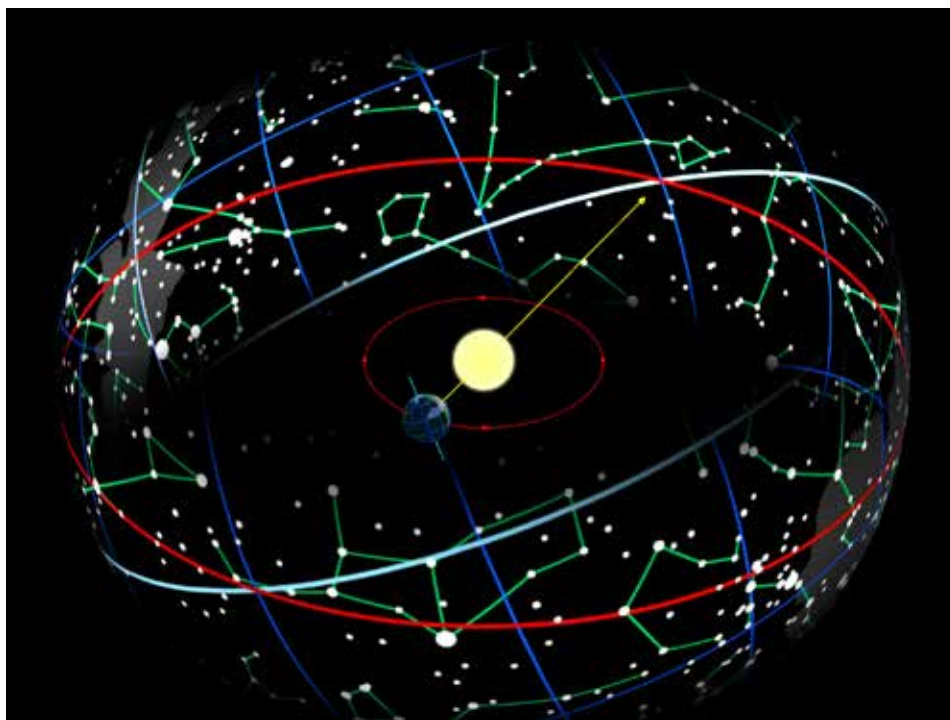
Einstein taler om geometri som en gren af videnskaben fysik og fortsætter med at omtale Galileis koordinationsystem og Gauss' koordinater.

6 Alice A. Bailey: *Esoterisk Astrologi*, s. 15

7 Alice A. Bailey: *Esoterisk Astrologi*, s. 18-19

*"Det æteriske legeme ... er et netværk af energistrømme, af kraft og lysbaner. Det udgør en del af det store netværk af energier, der ligger bag alle former, store som små (mikrokosmiske og makrokosmiske). Ad disse energibaner strømmer de kosmiske kræfter på samme måde, som blodet strømmer gennem venerne og arterierne."*⁸

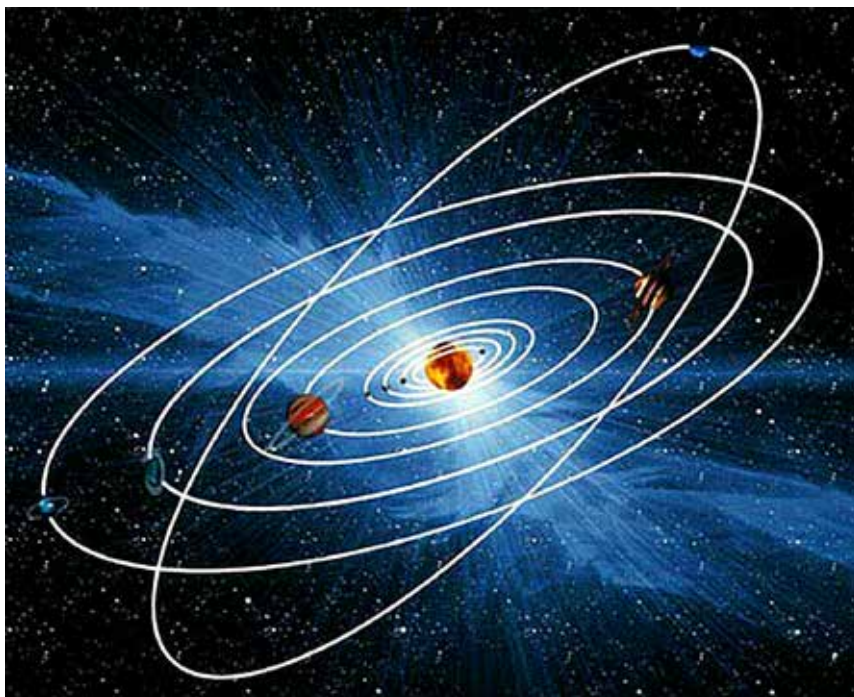
Det system af koordinater, der benyttes i den esoteriske astrologi, er energibaner i det æteriske netværk, der omtales af Tibetaneren. For Einstein var banerne koordinater på papiret til måling og lokalisering af en begivenhed. I virkeligheden forbinder banerne eller kanalerne hele Universet i et enormt og gådefuldt system, der fører energien ud til alle dele af kosmos. De halvfjerds "skjulte" planeter befinder sig stadig i en æterisk tilstand, fordi de endnu ikke fuldt ud har fuldført deres tætte, ydre vækstperiode. Når menneskets fysiske syn engang bliver så udviklet, at det kan iagttage det æteriske net, vil man også kunne se de halvfjerds "skjulte" planeter. Det æteriske legeme eller netværk er i konstant bevægelse.

Astrologi og astronomi

Som en nyttig model af Universet og af energiens *modus operandi* giver astrologien en bedre indsigt end nutidens naturvidenskabelige forskere gør, når de begrænser sig til atomet og ignorerer det ocean af kosmisk energi, der findes omkring dem. De sande historiske beretninger viser, at de virkelig store tænkere, filosoffer, forskere og hellige skikkelser alle kendte den esoteriske side af astrologien og benyttede den til at forstå sig selv og hele kosmos. Men pedantiske intellektuelle historikere erstattede ordet astrologi med ordet astronomi. Galileo Galilei var astrolog og ikke astronom uden tro på og viden om astrologi. Hans forskning vedrørende planeternes bevægelse, der resulterede i hans eksperimenter og opdagelser, udførte han for at kunne give en naturvidenskabelig forklaring på, hvad astrologi er, og ikke på en konkret astronomi.

⁸ Alice A. Bailey: *Esoterisk Astrologi*, s. 14

"På denne måde fik astrologien igen sin eksistensberettigelse på et seriøst videnskabeligt grundlag."

VisdomsNettet
www.visdomsnettet.dk